

22. nedeľa v období cez rok C

Lk 14, 1.7 – 14

28. augusta 2022

Milé sestry a bratia v Kristovi

Dnešné evanjelium sa nám prihovára trochu inak, ako by sme očakávali. Na prvé počutie sa mohlo zdať, že Ježiš rieši otázku zasadacieho poriadku pri rôznych spoločenských príležitostiach. Ale skôr sa tu odzrkadľuje situácia prvých kresťanov v časoch prvej cirkvi. A tiež sa prihovára aj nám: kresťanom všetkých čias. Evanjelista Lukáš písal evanjelium pre kresťanov, ktorí pochádzali z rôznych vrstiev vtedajšej rímskej ríše.

Lukáš písal evanjelium už v časoch, keď sa ku kresťanom zaradili aj príslušníci iných národov. On sám nepatril medzi tých, ktorí pochádzali z pôvodného vyvoleného národa. Aj preto reagoval na napätia, ktoré medzi kresťanmi vznikali. Tí, ktorí sa pokladali za pôvodne povolaných - za členov vyvoleného národa - mali pocit, že im prináležia určité výsady. A zase niektorí z tých nových pochádzali z privilegovaných vrstiev rímskej ríše. A tak vznikala medzi nimi otázka, kto je dôležitejší, komu patrí v spoločenstve vedúce miesto.

Ježiš toto vyvyšovanie sa jedných nad druhých ale karhal už v pôvodnom spoločenstve Izraela. Zdôrazňoval – a to platí aj dnes - že prvé miesta pred Bohom – v božom kráľovstve sa získavajú nie na úkor druhých, ale spolu s nimi, v spoločenstve s nimi. Získajú ich tí, ktorí nemyslia len na seba, ale aj na druhých, ktorí vedia slúžiť ostatným, tomu spoločnému. Kto chce byť prvým, nech sa stane sluhom ostatných, hovorí Ježiš. Alebo dnešné evanjelium pripomína, že si nemáme vyberať hostí podľa spoločenského rebríčka, pretože tým naznačujeme, že niečo za to budeme chcieť. Naopak: Keď dávaš, nech ľavá ruka nevie, čo robí pravá. Maj svoje srdce otvorené pre všetkých, nielen pre tých, od ktorých očakávaš niečo dostať naspäť. Mysli aj na tých chudobných a menej úspešných.

Aj my často riešime otázku kto je dôležitejší, ako máme pristupovať k druhým ľuďom. V dnešnom svete je osobitne citlivá otázka spravodlivosti. Téma spravodlivosti by sa nám nemala zúžiť len na formálnu dohodu. Pretože aj pri nej býva zvyčajne jeden silnejší a druhý slabší. Aj pri dohode tak hrozí, že ten slabší – akokoľvek sa budeme snažiť – bude ťahať za kratší koniec. Evanjelium nám pripomína, že je potrebné ešte niečo viac ako len spravodlivá dohoda, vzájomne výhodný obchod. Je potrebné vidieť v každom človeku toho, koho má Boh rovnako rád ako mňa.

Ak pozývaš ľudí na hostinu, nepozývaj len bohatých, úspešných, vplyvných, ktorí ti to budú môcť vrátiť, odplatiť. Pozvi aj chudobných, núdzných, neúspešných, o ktorých vieš, že ti to nebudú môcť vrátiť. Že z nich nebudeš nič mať. Potom, hovorí evanjelium, ti bude odplatené pri vzkriesení spravodlivých. Evanjelium nie je len radostnou zvesťou pre úspešných, ale aj pre tých menej úspešných, pre chudobných. Biblický Boh nezabúda na nikoho, má rád všetkých, dokonca tých chudobnejších zvlášť. Ako by asi svet vyzeral, keby sme na tieto Ježišove rady nezabúdali, keby sme ich vedeli lepšie premietnuť aj do vzťahov medzi národmi. Keby aj medzinárodné vzťahy aj vzťahy v politike neboli postavené len na zmluvách, ale aj na vedomí dôstojnosti všetkých.

Tak či onak, Ježišov spôsob myslenia by malo byť vidieť predovšetkým na nás, na kresťanoch. Aj my by sme mali vedieť rozmýšľať nielen o úspechu a bohatstve. Mali by sme sa vedieť skloniť ku každému človeku, a každého ochrániť aspoň pred tou najkrajnejšou núdzou a stratou dôstojnosti.

Viliam Arbet